

sager, men dog næppe i et saadant Omfang, at det ikke vil være forsvarligt at benytte Stigningsprocenten uden Afkortning.

Konjunkturtillægget foreslaas givet for Grundbeløb op til 5 Kr. pr. m². Ved at sætte Grænsen saa højt, vil Konjunkturtillægget faa fuld Virkning ikke blot for Landbrug og almindelige Beboelses- og Forretningsejendomme i Landkommunerne, men ogsaa for de fleste Villaejendomme o. lign. i Provinsbyerne.

Den gennemsnitlige Grundværdi i 1936, der for den daværende Bebyggelse i Almindelighed har svaret til Grundbeløbet, var for Beboelsesejendomme med 1 og 2 Lejligheder i Provinsbyerne henholdsvis 3,60 og 4,30 Kr. pr. m².

For Ejendomme med større Grundbeløb vil Tillægget have aftagende Betydning, og Begrænsningen vil derfor bøde paa det uheldige Forhold, at det nuværende Konjunkturtillæg efter 9. alm. Vurdering har fritaget betydelige Stigninger, fremkaldt af særlige Aarsager for Ejendomme, der kun i ringe Grad har deltaget i Konjunkturstigningen.

Tillægget foreslaas som anført suppleret med yderligere 10 pCt. Tillæg til Grundbeløbet fælles for alle Ejendomme. Det samlede Konjunkturtillæg vil herefter ikke for nogen Ejendom kunne blive væsentlig mindre end før 9. alm. Vurdering, hvor Tillægget var 11 pCt.

Med Hensyn til disse Ændringers finansielle Betydning skal bemærkes, at Ophævelsen af Tillægget beregnet i Forhold til Grundværdien vil med uændret Brøk i § 1 medføre 10 pCt. Forhøjelse af Udbyttet af Grundstigningsskylden, altsaa 500 000—600 000 Kr. Yderligere vil en Del Stigninger, der var afgiftspligtige før 1946, men derefter er blevet fritaget ved Forøgelsen af Konjunkturtillægget, paa ny blive Afgiftspligt underkastet, ligesom visse senere Stigninger af samme Størrelsesorden vil blive afgiftspligtige efter Forslaget. Indtægtsforøgelsen herved kan ikke nøje beregnes, men vil næppe kunne anslaaes til mere end $\frac{1}{2}$ —1 Mill. Kr.

Den anslaaede Indtægtsforøgelse vil dog blive væsentlig begrænset, hvis man ved Overgangsbestemmelser som de foreslaaede for Ejendomme, der er købt siden 1. Oktober 1936, begrænser Ændringernes Virkning til Stigningen i Ejerens Besiddelsestid.

ad II.

Forslagsstillerne er enige i den under I. foreslaaede nye Metode for Udfindelsen af Procenttillægget for almindelige Konjunkturstigninger, men kan ikke tiltræde, at Tillægget begrænses til den Del af Grundbeløbet, der udgør højst 5 Kr. pr. m² af Ejendommens Areal, hvorved Forretnings- og Højbebyggelses-ejendommene i Byerne for en meget stor Del i det væsentlige vil blive udelukket fra Tillægget.

Efter den nye Beregningsmetode vil Konjunkturtillægs-Procenten for Tiden blive 23, altsaa det samme som efter den nugældende Beregningsmetode. Naar denne desuagtet foreslaas ændret, skyldes det først og fremmest Hensynet til Mulighederne for en fremtidig fortsat Stigning af Landejendommenes Grundværdi, idet en saadan fortsat Stigning med den nugældende Metode for Beregningen af Konjunkturtillægget vil kunne medføre Grundstigningsskyld for disse Ejendomme, selv om der ikke foreligger Mulighed for en økonomisk bedre Udnyttelse af Jorden end Benyttelse til Landbrug. Paa samme Maade maa der tages Hensyn til Mulighederne for fremtidige almindelige Konjunkturstigninger for Byejeendommenes Vedkommende, og derfor bør Begrænsningen ikke indføres.

Naturligvis vil det da, ligesom efter de nugældende Regler, kunne ske, at en ved en Ejendom opstaaet Grundværdistigning, der skyldes lokale Aarsager, helt eller for største Delen bliver dækket af Konjunkturtillægget, men saadant er uundgaaeligt, fordi der i den foreliggende Forbindelse nødvendigvis maa opereres med grove Regler. For øvrigt vil Stigninger af lokale Aarsager, der ikke er væsentlig større end Konjunkturtillægget, som Regel ikke indicere, at Grunden ikke udnyttes paa den økonomisk bedste Maade, og hvor den faktiske Udnyttelse af Grunden maa anses for den økonomisk bedste, kan der ikke være nogen særlig Trang til den aarlige Grundstigningsskylds-Beskatning. De Tilfælde, som Grundstigningsskyldsloven maa antages navnlig at tage Sigte paa, er dem, hvor en Værdistigning er Udtryk for, at den hidtidige Udnyttelse af Grunden ikke længere er den økonomisk bedste, f. Eks. hvor Landbrugsjord faar Karakter af Byggegrundsareal,